

Nicolae Andronati la 75 de ani

Inginer, domeniul științific: informatică, tehnica de calcul și automatizare. Doctor habilitat în științe tehnice (1982), profesor universitar (1984). Membru corespondent (1989) și membru titular (1993) al Academiei de Științe a Moldovei.

Născut la 7 noiembrie 1935 în s. Caragaș, azi raionul Slobozia. A absolvit Institutul Politehnic din Lvov (1958) și Institutul de Radiotehnică, Electronică și Automatică din Moscova (1969), apoi a urmat doctorantura la Academia Militară de Artilerie din Sankt-Petersburg (1970–1972).

A activat în calitate de prorector pentru studii și munca științifică și de șef al Catedrei mijloace de automatizare și tehnologia producerii la Institutul Republican de Perfecționare a Specialiștilor de pe lângă Comitetul de Stat pentru Planificare al RSSM (1973–1977).

A fost director al uzinei „Sciotmaș” (1977– 1983) și director al Filialei Chișinău a Centrului de Cercetări Științifice în domeniul Tehnicii Electronice de Calcul din or. Moscova (1983–1992).

În perioada 1993–1999 a fost academician coordonator al Secției de Științe Tehnice a AȘM. Din 1999 este colaborator științific principal al Institutului de Energetică al AȘM. Concomitent, a activat în calitate de conferențiar și profesor la Universitatea Tehnică a Moldovei (1972–1992). A fost deputat în Parlamentul Republicii Moldova (1990–1992). Din 1992 până în 1994 a fost prim-viceprim-ministru al Republicii Moldova. Din 1999 este cercetător științific principal al Institutului de Energetică al AȘM. Cercetările științifice sunt axate pe proiectarea și construirea sistemelor informațional-computaționale speciale, modelarea computațională, sistemele automatizate de dirijare, fiabilitatea și viabilitatea sistemelor informaționale de calcul. A elaborat noi metode de calcul ale sistemelor de ecuații diferențiale și integrale, de majorare a preciziei rezolvării lor. A propus o metodă universală nouă pentru aprecierea fiabilității sistemelor mari de complexitate înaltă, a creat modele teoretice care permit a prognoza proprietățile și comportamentul obiectelor dirijate. A elaborat principiile de construire a calculatoarelor specializate cu destinație specială.

Este autorul a peste 120 de lucrări științifice, inclusiv 4 monografii: Надежность АСУ технологическими процессами (1980); Технология и качество в производстве цифровых управляющих вычислительных машин (1983); Аппаратно-программные средства автоматизированных систем управления (1989, în colab. cu prof. A. A. Fedulov și prof. O. V. Șcerbakov); Perioada de tranziție și tehnologiile informaționale (1996) ș.a. Deține 15 brevete de invenție. A pregătit 13 doctori în științe. Rezultatele cercetărilor științifice au fost expuse în comunicări, prezentate la numeroase conferințe și simpozioane republicane și internaționale, inclusiv în Rusia, Franța, Austria, Ucraina, Cehia, Portugalia, Germania, Georgia, Finlanda etc.

Membru al Academiei Internaționale Inginerești din Moscova, membru al consiliilor științifice specializate pentru conferirea titlurilor de doctor și doctor habilitat de pe lângă Universitatea Tehnică a Moldovei, Universitatea Tehnică din Lvov, Institutul de Energetică al AȘM la specialitatea „Tehnica de calcul și informatică” (1989–1992), membru al Comitetului Executiv EUNIS– European Universities Information Systems Organisation. I s-a conferit titlul de „Om Emerit”, este decorat cu Medalia „Meritul civic”, cu Ordinul „Drapelul Roșu de Muncă”.